

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Nt/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721011011
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:5721011011.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica konajúc senátom v zložení predsedu senátu JUDr. Barbory Sopkovej a prísediacich JUDr. Evy Findovej, PhD. a Mgr. Ivety Revalovej o návrhu ods. V. I., T.. XX. XX. XXXX D. H. H., U. H. I. H. H., t. č. umiestneného v ÚVV a ÚVTOS, Mierové nám. 1, Ilava, na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí dňa 10. 10. 2022 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku sa návrh ods. V. I., T.. XX. XX. XXXX D. H. H., U. H. I. H. H., t. č. umiestneného v ÚVV a ÚVTOS, Mierové nám. 1, Ilava na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. Zn. 5T/75/2018 zo dňa 5T/75/2018 zo dňa 16. 01. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/14/2019 zo dňa 19. 03. 2019 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/77/2019 zo dňa 25. 03. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/37/2020 zo dňa 07. 05. 2020 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/47/2021 zo dňa 12. 08. 2021, z a m i e t a, pretože súd nezistil dôvody obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 398 ods. 3 Trestného poriadku súd z a m i e t a žiadosť ods. V. I., T.. XX. XX. XXXX D. H. H., U. H. H. H., t. č. umiestneného v ÚVV a ÚVTOS, Mierové nám. 1, Ilava zo dňa 26. 06. 2020 o prerušenie výkonu trestu uloženého mu právoplatným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018 zo dňa 5T/75/2018 zo dňa 16. 01. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/14/2019 zo dňa 19. 03. 2019 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/77/2019 zo dňa 25. 03. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/37/2020 zo dňa 07. 05. 2020 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/47/2021 zo dňa 12. 08. 2021.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. Zn. 5T/75/2018 zo dňa 5T/75/2018 zo dňa 16. 01. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/14/2019 zo dňa 19. 03. 2019 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/77/2019 zo dňa 25. 03. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/37/2020 zo dňa 07. 05. 2020 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/47/2021 zo dňa 12. 08. 2021 bol Ivan Mešťan uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 139 písm. c), písm. e) Trestného zákona a bol mu uložený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 (siedmich) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený návrhom doručeným Okresnému súdu Martin dňa 08. 10. 2021 žiadal o povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018. Vec bola Okresnému súdu Banská Bystrica postúpená dňa 20. 10. 2021.

V návrhu zo dňa 05. 10. 2021, v spojení s doplnením podania dňa 30. 12. 2021 a podaniami zo (resp. doručenými súdu) dňa 27. 01. 2022, dňa 04. 02. 2022, dňa 06. 05. 2022, dňa 17. 05. 2022, dňa 07. 07. 2022 a dňa 07. 09. 2022 žiadal v trestnej veci o povolenie obnovy konania poukazujúc na nové skutočnosti a dôkazy, ktoré zhrnul nasledovne:

1. „rozhodnutie Ústavného súdu SR, Pl. ÚS 13/2013 zo dňa 19. 11. 2013
2. výsluch páchatelky B. Y., T. XX. XX. XXXX, H.. N. Č.. XX, H. H.
- X. previerka výpovede B. Y. na mieste
4. výsledok konfrontácie medzi mnou a N. I.Z. zo dňa 02. 07. 2018
5. predloženie dôkazu zo dňa 13. 09. 2018
6. odpoveď dopravnej spoločnosti zo dňa 27. 08. 2018
7. konfrontácia s páchatelkou B. Y.
8. oboznámenie s listinnými dôkazmi dokazujúcimi protiprávne konanie prokurátorky v pôvodnom konaní
9. výsledok výpovede svedkyne F. V. zo dňa 08. 11. 2018
10. výsluch I.. N. N.
11. vyplynulo z ČVS: ORP-281/2-VYS-RS-2021.“

Poukázal na to, že je neprípustné, aby v skutkovej vete rozhodnutia nebol zistený čas s presným miestom. Má za to, že tieto údaje nesmú vychádzať z dohadov a špekulácií. K jednotlivým novým dôkazom uviedol:

Poškodená vypovedala, že ju mal v januári 2018 navštevovať dvakrát denne, každý deň a dňa 21. 03. 2018 okolo ôsmej, štvrt' na deväť ráno. Nemohla preto skutková veta obsahovať obdobie od septembra 2017 až do 21. 03. 2018, keď to z výpovede poškodenej nevyplývalo. Výsluchom B. Y. tak budú zistené nové skutočnosti, ktoré zatajila a tiež sa môžu odstrániť rozpory, ktoré nikdy odstránene neboli.

Previerkou výpovede poškodenej by bolo zistené, že sa skutok nemohol udiať tak, ako to popisovala.

Z konfrontácie medzi odsúdeným a svedkyňou N. I., vyplynulo, že nebol nezamestnaný, ako to tvrdila poškodená.

Dôkaz zo dňa 13. 09. 2018 preukazuje, že sa v januári 2018 nenachádzal na Slovensku, a teda nemohol navštevovať poškodenú každý deň. V januári 2018 cestoval z Prahy do Paríža.

Konfrontácia s poškodenou by spoľahlivo preukázala, že sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania.

Poškodená na neho podala trestné oznámenie bez akýchkoľvek dôkazov a keď z výpovede svedkyne F. V. vyplynulo, že poškodená nevypovedala pravdu, prokurátorka okresnej prokuratúry naviedla poškodenú na krivú výpoveď a poučila ju, ako má vypovedať ohľadom skutku zo dňa 21. 03. 2018, resp. aký čas skutku má na hlavnom pojednávaní povedať. Z výpovede poškodenej zo dňa 26. 07. 2018 vyplynulo, že sa skutok mal stať dňa 21. 03. 2018 v čase okolo ôsmej, štvrt' na deväť a bola doma sama. Svedkyňa V. vypovedala, že dňa 21. 03. 2018 bol odsúdený v čase okolo 09.15 h v Martine v predajni S. I.. Čas skutku podľa výpovede poškodenej je uvedený na strane 7. obžaloby, avšak v skutkovej vete je už uvedené, že sa skutok mal stať už o 06.30 h toho dňa. Poškodená potom na hlavnom pojednávaní vypovedala tak, ako je uvedené v skutkovej vete. Čiže prokurátorka v skutkovej vete obžaloby dva mesiace pred hlavným pojednávaním vedela, že poškodená zmení výpoveď a vedela aj v čom bude spočívať. Buď prokurátorka vie predpovedať budúcnosť, alebo poškodenú naviedla na výpoveď, čo znamená, že zneužila svoje postavenie.

Svedkyňa V. vypovedala, že poškodený sa okolo 09.15 h nachádzal v Martine, takže nemohol byť okolo ôsmej, štvrt' na deväť byť v Banskej Bystrici.

Prokurátorka by sa vo svojej výpovedi mala vyjadriť k motívu, ktorý sledovala, keď napomáhala poškodenej Y. v kriminalizácii jeho osoby. Zároveň poukázal aj na výsluch prokurátorky zo dňa 08. 09. 2021 v spise sp. zn. ČVS: ORP-281/2-VYS-RS-2021, kde táto uviedla, že dozorovala vec sp. zn. 5T/75/2018 a k času, ktorý uviedla v skutkovej vete, už nevie, ako sa dopracovala.

V ďalšom podaní odsúdený doplnil, že poškodená vo svojej výpovedi uviedla aj to, že peniaze mu nedávala dobrovoľne, no potom povedala, že mu dala 100,00 Eur, aby si šiel kúpiť nejaké veci. V jej výpovediach je množstvo rozporov, ktoré odstránené neboli. Svedkyňa N. I. vo svojej výpovedi uviedla, že sa dňa 21. 03. 2018 nenachádzala v byte poškodenej, ale prišla neskôr, keď ju zavolala poškodená. N. I. uviedla, že sa hanbí za správanie odsúdeného, ale susedia potvrdili, že odsúdeného nepoznajú a ani z bytu poškodenej mužský hlas nepočuli. O jeho správaní vie len z telefonátov od poškodenej, teda nebola priamym svedkom skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Ani rozpory vo výpovedi svedkyne neboli odstránené, pričom sú vážne a jej výpoveď považuje za nedôveryhodnú a účelovú. Konfrontáciu s poškodenou, ktorá by bola vykonaná v novom konaní, považuje za dôležitú a nový dôkaz. V pôvodnom konaní bol jediným usvedčujúcim dôkazom výpoveď poškodenej Y., no žiadny iný dôkaz jeho vinu nepreukazuje. Jedná sa tak o tvrdenie proti tvrdeniu. V tomto konaní je pri aplikácii zásady in dubio pro reo daný aspoň určitý stupeň pravdepodobnosti, či dôvodný predpoklad, že novonavrhnuté dôkazy by mohli viesť k zmene pôvodného rozhodnutia. Tvrdenia poškodenej nie sú zhodné s realitou a sú založené na klamstve s cieľom privodiť trestné stíhanie odsúdeného a poškodiť ho. Striktne odmieta tvrdenia o údajnom vydieraní poškodenej a vymáhaní peňazí od nej, či vyhrážaní sa jej.

V podaní doručenom súdu dňa 09. 02. 2022 (spísané dňa 04. 02. 2022) odsúdený deklaroval svoj nezáujem zúčastniť sa verejného zasadnutia a súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Je pre neho zbytočné a urážlivé tráviť čas na verejnom zasadnutí, lebo všetko podstatné napísal. Nie je papagáj, a preto nemieni opakovať, čo už písomne uviedol. Okrem toho považuje priebeh verejného zasadnutia za pripravený s vopred určeným výsledkom. Vo vykonštruovanom procese bol nezákonne odsúdený výlučne na základe jedinej usvedčujúcej výpovede oznamovateľky, hoci sa skutok nikdy nestal. Je nevinný. V ďalšom obsahu podania odsúdený opisuje jeho neľahký osud, ktorý je následkom odsúdenia. Pre expresívne použité výrazy a opisy je však popísanie ďalšieho obsahu podania nevhodný, nakoľko odsúdený svoj život prirovnáva s citlivou témou holokaustu a potláčaniu základných práv formou týrania, neľudského zaobchádzania, trýznenia, pomalým umieraním a pochovávaním za živa.

Z listín zabezpečených prostredníctvom aplikácie „Google mapy“ či preukazujúcich trvanie spojenia medzi ulicou Javornickou v Banskej Bystrici a železničnou stanicou má vyplývať to, že skutok sa nemohol stať. Po tom, čo prokurátorka zmenila čas, kedy sa skutok dňa 21. 03. 2018 mal stať z času o 08.15 h na čas o 06.30 h, súd uviedol, že mal z bytu B. Y. odísť o 07.34 h a stihnúť vlak do Martiny o 07.38 h, teda za 4 minúty. V čase o 08.15 h toho dňa bol však preukázateľne v Martine, mal teda alibi a skutok sa nestal. Okrem toho nie je možné prejsť trasu z Javornickej č. 11 v Banskej Bystrici na hlavnú železničnú stanicu za 4 minúty, aby stihol vlak do Martina. Trasa medzi týmito dvoma bodmi trvá pešo 40 minút (3,4 km), 9 minút alebo 11 minút autom (podľa zvolenej trasy), a trinásť, šesťnásť alebo devätnásť minút autobusom (podľa zvolenej linky). Nie je pravdou ani to, že mal poškodenú Y. v januári 2018 navštevovať dvakrát denne, lebo bolo preukázané, že bol v zahraničí. Z jej výpovede tiež nevplynulo, že by mal skutok páchať aj v mesiacoch september - december 2017 a v mesiaci február 2018 a v čase od 01. 03. 2018 do 20. 03. 2018, pretože uviedla iba dva časové úseky (január 2018 a 21. 03. 2018). Bol odsúdený len na základe výpovede poškodenej, pričom ona k tomu nemá žiadny podporný dôkaz. Naopak, odsúdený predložil množstvo dôkazov, z ktorých vyplýva, že sa skutok nestal, lebo sa na danom mieste nenachádzal. Bolo jednoznačne dokázané, že je nevinný. K tomuto podaniu odsúdený pripojil prílohu v listinnej podobe - zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 23. 07. 2021 (ČVS: ORP-281/2-VYS-RS-2021).

Podaním doručeným súdu dňa 20. 05. 2022 odsúdený označil novú skutočnosť, ktorá odôvodňuje návrh na obnovu konania. Má ňou byť vydanie uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 4Nt/19/2022 zo dňa 05. 05. 2022, ktorým mu bolo zahladené odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/80/2010 zo dňa 13. 08. 2010, pretože po dobu troch rokov viedol riadny život, čo predstavuje obdobie do 29. 12. 2015. V konaní sp. zn. 5T/75/2018 (sp. zn. 4T/24/2020) bolo pri ukladaní trestu použité aj ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, ktoré sprísnilo trestnú sadzbu neskôr mu uloženú, avšak toto ustanovenie použité byť nemalo, pretože viedol po určitú dobu riadny život, predchádzajúcej odsúdenie sa mu teda zahladilo. O tejto skutočnosti sa ale dozvedel až v súčasnej dobe, počas výkonu trestu odňatia slobody. Zopakoval, že okrem výpovede poškodenej neexistuje žiadny priamy alebo nepriamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval z trestnej činnosti. Samotná poškodená vypovedala trikrát odlišne. Skutková veta obsahuje to, čo poškodená nevypovedala. Nebol preukázaný ani len motív na vydieranie, boli porušované zásady trestného konania. Prokurátorka navádzala poškodenú na výpoveď a sudca zamlčal dôkazy. Je mu neustále bránené v získavaní dôkazov. Je nevinný a napriek tomu je väznený. Porovnal niektoré vybrané tvrdenia poškodenej a

poukázal, že vo vzťahu k týmto nebol vykonaný žiadny dôkaz, a naopak na svoje vybrané tvrdenia, vo vzťahu ku ktorým už dôkaz existuje (výpoveď N. I. Z. F. V. a potvrdenie spoločnosti Q.).

V podaní doručenom súdu dňa 09. 06. 2022 odsúdený uviedol, že z doteraz predložených listín je zrejmé, že je nevinný a odsúdený nespravodlivo. Za celý čas nebol predložený jediný priamy alebo nepriamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval. Údajná poškodená si skutok vymyslela z pomsty, keďže ju odmietol živiť.

Podaním doručeným súdu dňa 23. 06. 2022 odsúdený zdôrazňoval svoju nepriaznivú situáciu v dôsledku jeho nespravodlivého väznenia, kedy podľa neho nemá čas zbytočne vyčkávať, kým mu zločinecký súd upiera právo na život, právo založiť si rodinu, hoci je jasné, že je nevinný. Nie je to žiadna zábava prežiť život za mrežami, za skutok, ktorý sa nestal, len preto, že súd si nedokáže priznať chybu. Prežíva každý deň s vedomím, že prežije život úplne zbytočne, že nikdy nebude mať ženu, deti, rodinu, že prišiel o všetko. Tiež prežíva každý deň s tým, že osoba, ktorá ho krivo obvinila, behá po slobode a smeje sa mu, nikdy nebude potrestaná, lebo jej v tom pomáha zástupca inštitúcie, ktorá má dbať na to, aby sa zákon dodržiaval a aby nevinný človek netrpel, aby mu nebola spôsobovaná úplne nezákonne a nezmyselne ujma.

Listiny, na ktoré vo svojich podaniach poukazoval aj odsúdený, písomne doplnil ustanovený obhajca podaním doručeným súdu dňa 07. 07. 2022 (screenshotty z aplikácie google maps, trvanie cesty, cestovné poriadky a zápisnicu o trestnom oznámení).

Podaním doručeným súdu dňa 15. 07. 2022 odsúdený oznámil, že konanie trvá už 23 932 800 sekúnd, t. j. 9 mesiacov a 3 dni, pričom je mu upierané jeho právo na život, rodinu, a to už po dobu 4 rokov a 4 mesiacov, t. j. 135 994 600 sekúnd, hoci je nevinný.

Dňa 26. 07. 2022 bolo súdu doručené podanie odsúdeného, ktorý uviedol, že trvá na osobnej účasti na verejnom zasadnutí, pretože má nového obhajcu, pričom sa môže uskutočniť aj formou videokonferencie.

Dňa 07. 09. 2022 bolo súdu doručené podanie odsúdeného označené ako predloženie dôkazu, ktorým má byť preukázané, že súd pri ukladaní trestu nemal použiť ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, pretože predchádzajúce odsúdenie pod sp. zn. 6T/80/2010 mu nemalo byť pričítané, keďže mu toto odsúdenie bolo zahladené uznesením Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 4Nt/19/2022 zo dňa 05. 05. 2022 a bolo v ňom konštatované, že viedol riadny život pod dobu troch rokov po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody do 29. 12. 2015. Krajský súd teda pochybil, keď mu zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby podľa zásad uvedených v § 38 ods. 5 Trestného zákona. Súd sa vôbec nezaoberal tou skutočnosťou, že určitý čas viedol riadny život. Pripojil aj odpoveď Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Nt/65/2021, z ktorého vyplýva aj to, že sa na neho v prípade odsúdenia sp. zn. 6T/80/2010 hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Na verejnom zasadnutí dňa 10. 10. 2022 odsúdený zopakoval tvrdenia, ktoré boli súdu známe z jeho písomných podaní a príloh k nim pripojených. Tiež poukázal na dôkazy, ktoré boli aj súčasťou spisu sp. zn. 5T/75/2018 (sp. zn. 4T/24/2020). Trval na tom, že je nevinný a z trestnej činnosti ho usvedčuje jedine výpoveď poškodenej B. Y., ktorú považuje za nepravdivú s cieľom poškodiť ho. Mal dosť peňazí, nepotreboval ďalšie od poškodenej a tiež trval na tom, že v jednom čase nemohol byť prítomný na dvoch miestach súčasne. Podľa neho časové súvislosti v skutkovej vete obžaloby a vykonaného dokazovania boli nepravdivé, prispôsobené. Súdy pri ukladaní trestu postupovali nesprávne, nemali aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, pretože neprihliadli na to, že pred odsúdením viedol riadny život a jeho predchádzajúce odsúdenie sp. zn. 6T/80/2010 malo byť zahladené. Trval na tom, že v čase skutku nebol nezamestnaný, býval v Martine v podnájme, kde sa aj v čase skutku nachádzal, nenavštevoval poškodenú každý deň. Venoval sa opravám techniky, na čo živnosť nepotrebuje, z čoho ale neodvádzal žiadne plnenie.

Obhajca tiež zotrval na písomnom návrhu. Namieta spôsob vedenia konania ako aj realizáciu vykonávania dôkazov. Nebola správne vyhodnotená otázka viny, pretože v celom konaní nebolo prihliadané na zásadu in dubio pro reo. Odsúdený opakovane uvádzal, že sa u poškodenej nemohol nachádzať v čase o 07.30 h a svoje tvrdenie aj preukázal. Neboli odstránené rozpory vo výpovediach poškodenej a svedkyne N. I.. V konaní o povolenie obnovy konania nemusí byť preukázaná istota, že

nové skutočnosti a dôkazy povedú k inému rozhodnutiu. Postačuje určitý stupeň pravdepodobnosti, že tomu tak bude. Tiež je potrebné vziať do úvahy i spomínanú zásadu in dubio pro reo, ktorej uplatnenie nie je vylúčené ani v konaní o povolení obnovy konania. Konajúci sudca má byť nezaujatý a má byť otvorený k hodnoteniu tých skutočností, ktoré vyšli najavo v konaní o povolení obnovy konania a uvažovať o tom, či by mohli privodiť priaznivejšie rozhodnutie. Trvá na tom, že jediným priamym dôkazom v základnom konaní, ktorý mal odsúdeného usvedčiť, je výpoveď poškodenej, ktorej pravdivosť ale nebola bez pochyb preukázaná. Preto navrhol, aby súd povolil obnovu konania a prerušil výkon trestu, ktorý odsúdený aktuálne vykonáva.

Prokurátor mal za to, že neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako ich predpokladajú ustanovenia § 394 ods. 1 alebo ods. 5 Trestného poriadku, nakoľko nevyšli najavo skutočnosti či dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli zmeniť či privodiť lepšie postavenie odsúdenému vo výrokoch o vine alebo treste. Odsúdený vo svojej žiadosti o povolení obnovy konania namieta hodnotenie dôkazov v základnom konaní, spôsob ich vykonávania a tiež to, že niektoré ním navrhovaných dôkazov neboli vykonané. Z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí vyplynulo, že došlo v prípravnom konaní k doplňovaniu dokazovania. Mal tiež za to, že odsúdený vo svojom návrhu uvádza tvrdenia len vo všeobecnej rovine, pričom poukazuje najmä na svoje subjektívne domnienky. V obnove konania nemá konajúci súd právomoci hodnotiť vykonané dokazovanie v základnom konaní. Ani rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica o zahľadení odsúdenia a ani rozhodnutie Ústavného súdu, na ktoré odsúdený poukazoval, nie sú takými okolnosťami, ktoré by boli súdu skôr neznáme a mohli obnoviť povolenie obnovy konania. Tiež poukázal na to, že v čase rozhodovania bolo správne aplikované aj ustanovenie o zvýšení trestnej sadzby pri opätovnom spáchaní trestného činu podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona a že zahľadiť odsúdenie možno iba na návrh. Bez návrhu môže súd konať iba v prípade mladistvého, ktorým odsúdený nie je, a preto navrhol žiadosť o povolenie obnovy konania zamietnuť.

Podľa § 393 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 398 ods. 3 Trestného poriadku, ak bol podaný návrh na povolenie obnovy konania v prospech obvineného, môže súd vzhľadom na povahu skutočností a dôkazov, ktoré novo vyšli najavo, odložiť alebo prerušiť výkon trestu, právoplatne uloženého v pôvodnom konaní.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Účel konania o povolení obnovy pôvodného konania, ktoré bolo skončené právoplatným rozhodnutím, sleduje odstránenie justičného omylu. Verejný záujem na správnom a preto i spravodlivom trestnoprávnom rozhodnutí stojí nad verejným záujmom na právnej istote inherentne spojenej s právoplatným rozhodnutím, ktorého základnými atribútmi je jeho nezmeniteľnosť. Konanie o povolení obnovy konania prelamuje právoplatnosť pôvodného rozhodnutia. Len výskyt nových dôkazov a skutočností, ktoré boli súdu doposiaľ neznáme, môže byť podnetom k podaniu návrhu na obnovu konania, ktorý môže spochybniť pôvodné právoplatné rozhodnutie. Za nové skutočnosti z hľadiska obnovy konania je potrebné považovať tie, ktoré sa nestali predmetom dokazovania alebo zisťovania a nie sú teda súčasťou skutkových zistení, na ktorých stojí preskúmané rozhodnutie. Novými skutočnosťami alebo dôkazmi sú také okolnosti, ktoré sa v priebehu hlavného pojednávania nevyskytli a neboli predmetom sudcovského hodnotenia. Novú skutočnosť je v konaní o obnove konania nevyhnutné preukázať novými dôkazmi.

Bezprostredným účelom obnovy konania je náprava skutkových väd právoplatného rozhodnutia v prípade, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy či iné okolnosti spochybňujúce doterajšie skutkové zistenia a rozhodnutia prijaté na ich podklade. Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení s inými dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, musí byť vykonané porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov a doterajších skutkových zistení a dôkazným významom novo tvrdených skutočností alebo novo navrhovaných dôkazov.

V konaní o povolení obnovy konania sa výlučne posudzuje otázka, či nové dôkazy a skutočnosti skôr neznáme by mohli samy o sebe alebo v spojitosti s dôkazmi alebo okolnosťami už známymi odôvodniť iné rozhodnutie vo veci.

Súd potom skúmal splnenie uvedených podmienok pre povolenie obnovy konania aj v predmetnej trestnej veci zdôrazňujúc, že súd v konaní o obnove konania je oprávnený skúmať len to, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme, predpokladané citovaným zákonným ustanovením. Na základe vyššie uvedeného výkladu použitej právnej normy súd skúmal, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania a za tým účelom aj hodnotil dôkazy vykonané v tomto konaní. Pre povolenie obnovy konania nestačí nekritické prevzatie novo tvrdených skutočností či dôkazov zo strany odsúdeného.

Súd pripomína, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018 zo dňa 5T/75/2018 zo dňa 16. 01. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/14/2019 zo dňa 19. 03. 2019 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/77/2019 zo dňa 25. 03. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/37/2020 zo dňa 07. 05. 2020 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/47/2021 zo dňa 12. 08. 2021 bol Ivan Mešťan uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 139 písm. c), písm. e) Trestného zákona a bol mu uložený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 (siedmich) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia na tom skutkovom základe, že od mesiaca september 2017 do 21. 03. 2018, v mieste bydliska svojej starej matky B. Y., T. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, H. H., túto viackrát v rôznych intervaloch v presne nezistené dni navštevoval resp. pod rôznymi zámienkami si vynucoval vstup do jej bytu, kde jej rôzne nadával a následne ju pod hrozbou násillia so slovami: „Ak mi nedáš peniaze, zabijem ťa, všetkých zabijem!“ nútil, aby mu vydala peniaze, ktorá z obavy o svoj život, ale aj o život svojej dcéry N. I., T. XX. XX. XXXX, trvale bytom Banská Bystrica, ktorá bola tiež predmetom jeho vyhrážok, takto konala a peniaze mu v rámci svojich finančných možností vždy vydala, a to naposledy 21. 03. 2018 v čase okolo 06.30 hod., pričom celkovo mu za uvedené obdobie vydala sumu približne vo výške 840,- eur a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/80/2010 z 13. 08. 2010 právoplatným 13. 08. 2010 bol odsúdený za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 29. 12. 2012, pričom predmetné odsúdenie mu nebolo zahladené.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. III. ÚS 50/2022 zo dňa 27. 01. 2022 odmietol ústavnú sťažnosť odsúdeného Ivana Mešťana, v ktorej namietal porušenie práv okresným, krajským a najvyšším súdom, pretože v trestnej veci nebola vykonaná konfrontácia, namietal právnu kvalifikáciu skutku a prísnosť trestu, kedy v obžalobe je spomenutý aj iný trestný čin. Tiež trval na tom, že bola nesprávne a nezákonne sformulovaná skutková veta, absentujú úvahy súdu pri hodnotení dôkazov. Súd ani neprihliadol na jeho argumenty.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Nt/14/2020 zo dňa 16. 07. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/118/2020 zo dňa 20. 10. 2020 súd zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018 (sp. zn. 4T/24/2020).

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. III. ÚS 25/2022 zo dňa 27. 01. 2022 odmietol ústavnú sťažnosť odsúdeného Ivana Mešťana, v ktorej namietal porušenie práva na obhajobu, práva na spravodlivý proces a súdnu ochranu a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 1Nt/14/2020.

Z pohľadu okresného súdu je nadbytočné opakovať, čo konštatovali sudy v konaní sp. zn. 5T/75/2018 (sp. zn. 4T/24/2020) a tiež sudy v konaní o povolenie obnovy konania pod sp. zn. 1Nt/14/2020 a taktiež v obidvoch prípadoch aj Ústavný súd Slovenskej republiky, keďže sa so závermi stotožňuje. Na druhej strane odsúdený stále nie je ochotný prijať realitu a nie je schopný prijať zodpovednosť za svoje konanie snažiac sa súdom vnútiť jeho pohľad na trestnú vec. Preto súd opakuje, pripomína a zdôrazňuje:

S výnimkou existencie uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Nt/19/2022 zo dňa 05. 05. 2022 všetky (!) skutočnosti a dôkazy, ktoré odsúdený označil za „nové skutočnosti a dôkazy“ spôsobilé mu prívodiť iné rozhodnutie o trestnej veci, boli predmetom preskúmania odvolacieho súdu, dovolacieho súdu a aj ústavného súdu.

Z pripojeného spisu sp. zn. 5T/75/2018 (sp. zn. 4T/24/2020) vyplýva, že V. I. súhlasil, aby sa hlavné pojednávanie na okresnom súde vykonalo v jeho neprítomnosti. Na tomto hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie. Súd vypočul poškodenú B. Y., svedkyňu N. I. a ďalších svedkov (V. G., I. T., N. M., V. H. Y., U. R., I. N. F., M. S. Y., J. I., I. I., F. V.Á.). Oboznámil s listinnými dôkazmi a aj spisom Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/79/2009. Obhajca položil poškodenej otázky, ktoré mu písomne pripravil Ivan Mešťan.

Už na tomto mieste možno vidieť prístup V. I. k jeho trestnej veci, kedy ho účasť na súde obťažuje, svoje práva uplatňuje prostredníctvom obhajcu, s ktorým je spokojný (s tým, ktorým spokojný nie je, žiada, aby súd jeho ustanovenie zrušil) a ktorému dôveruje, aby kládol otázky za neho. Hoci na hlavnom pojednávaní boli vykonané pre neho podstatné dôkazy, o ktorých tvrdí, že boli vykonané nesprávne, lebo boli zle súdom vyhodnotené, tohto sa nezúčastnil a v návrhu na obnovu konania sa domáha ich znovu vykonania a znovu posúdenia.

Súd pripomína (ako už aj najvyšší súd a ústavný súd pred ním), že konfrontácia medzi svedkom a obžalovaným nemá byť vykonaná, ak ide o svedka, na ktorom bol trestný čin proti ľudskej dôstojnosti, o trestnom čine týrania blízkej osoby a zverenej osoby alebo o trestnom čine obchodovania s ľuďmi spáchaný. Keďže konanie V. I. napĺňalo znaky takého trestného činu, pretože poškodenej B. Y. hrozil násilím, keď jej povedal, že ju zabije.

Navyše, skutočnosť, že chce vykonať konfrontáciu medzi ním a poškodenu, mohol uplatniť kedykoľvek v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom do času rozhodnutia na hlavnom pojednávaní, čo neurobil. Takisto, ak sa domnieva, že výpoveď poškodenej je zakaždým rozporná, mal možnosť sa hlavného pojednávania zúčastniť a na tieto rozpory upozorniť a ich prípadne odstrániť. Na miesto toho na hlavné pojednávanie neprišiel. Je ale nutné uviesť, že rozpor vo výpovedi svedka alebo poškodeného nie je v tom, ak obžalovaný sa domnieva, že sa veci stali inak. Rozpor nespočíva v skutočnostiach, ktoré sú pre páchatela nepriaznivé, usvedčujúce.

Odsúdený V. I. opakovane poukazoval len na niektoré časti výpovedí a okolností, na ktoré mal iný názor a ktoré si myslel, že vie preukázať. Následne túto svoju čiastočnú a subjektívnu domnienku sa snažil vniesť aj pri hodnotení a vykonávaní iných dôkazov, ktoré mali podľa neho byť priaznivými, zbavujúcimi ho viny.

Napríklad, odsúdený trval na tom, že skutková veta je nepravdivá, pretože sa skutok dňa 21. 03. 2018 mal stať najprv v čase o 08.15 h, nie v čase o 06.30 h (k čomu mala poškodenú naviesť prokurátorka). Faktom ale ostáva, že čas (ukončenia) skutku dňa 21. 03. 2018 o 06.30 h uviedla sama poškodená v trestnom oznámení spísaného do zápisnice dňa 21. 03. 2018 o 10.00 h. Ďalej zo skutkovej vety vyplýva, že skutku sa odsúdený dopúšťal v čase od mesiaca september 2017 do 21. 03. 2018, pričom len k vydaniu finančných prostriedkov malo dôjsť v čase okolo (!), t. j. približne, 06.30 h. Teda, časový údaj „o 06.30 h“, na ktorý sa odsúdený priam upol, nie je v celej skutkovej vete taký podstatný a nie kvôli tomuto časovému údaju bol V. I. odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody.

K tomu tvrdeniu možno ešte uviesť, že ak aj bolo preukázané výpoveďou svedkyne F. V., že sa odsúdený dňa 21. 03. 2018 v čase okolo 09.15 h nachádzal v obchodnom dome v Martine, neznamená, že u poškodenej v čase okolo 06.30 toho istého dňa nemohol byť. Koniec koncov, sám odsúdený preukázal, že v tomto časovom okne - úseku sa dokáže presunúť z miesta na Javorníckej ulici na železničnú stanicu v Banskej Bystrici a odtiaľ stihnúť vlak do Martina. To, že si zo všetkých časových údajov spomenutých vo výpovediach vybral odsúdený práve ten, pri ktorom by takú vzdialenosť nestihol absolvovať, je len dôsledkom jeho neochoty zmieriť sa s realitou a prijať zodpovednosť za svoje konanie. Dokonca sa neštil ani toho, aby výpoveď F. V. bola braná ako dôkaz, ktorý ho má zbaviť viny, hoci vo vzťahu k nej bol tiež podozrivým z protiprávneho konania (trestný čin nebezpečného prenasledovania, z ktorého bol aj neskôr uznaný vinným), kedy jeho časté návštevy na predajni, v ktorej pracovala svedkyňa, presiahli únosnú mieru svedkyne akceptovať prítomnosť V. I..

Časové súvislosti skutku vychádzali z vykonaného dokazovania, ktoré odsúdený označením žiadneho dôkazu nedokázal rozptýliť. Trval na tom, že za poškodenou určite nechodil dvakrát do dňa, že poškodená hovorila iba o dvoch termínoch a tie zvyšné sú v skutkovej vete nepravdivé, no dokázal označiť za dôkaz len odpoveď prepravnej spoločnosti Q., z ktorej vyplynulo, že osoba menom V. I. v dňoch 07. 01. 2018 a 08. 01. 2018 cestoval z Prahy do Paríža s prestupom vo Frankfurte. Pre rezerváciu spoločnosť nevyžaduje dátum narodenia, adresu či číslo identifikačného preukazu, teda môže dôjsť aj k zhode mien. Bez ohľadu na to, že ani toto vyjadrenie bez pochyb nevylučuje, že skutočne práve odsúdený cestoval v daný termín do zahraničia, v konaní neoznačil žiadny iný dôkaz, ktorý by preukázal, že sa v čase od septembra 2017 do 21. 03. 2018 nemohol dopúšťať trestnej činnosti, pre ktorú bol aj odsúdený.

Vyššie označený dôkaz nepreukazuje ani jeho tvrdenia o tom, že finančne nebol odkázaný na pomoc príbuzných, pretože argument, že si mohol dovoliť drahé dovolenky, nie je pravdivý a reálny. Faktom totiž je, že V. I. bol nezamestnaný. Pracoval podľa svojho vyjadrenia ako živnostník, no výkon podnikateľskej akosi pozabudol oznámiť živnostenskému úradu, neuhrádzal žiadne zdravotné či sociálne poistenie, nepodával si žiadne daňové priznanie. Hoci odsúdený túto skutočnosť odmieta prijať, je pravdivá. Preto poškodená nemohla klamať, keď tvrdila, že odsúdený je nezamestnaný. To, že svedkyňa I. povedala, že pracoval, nemusí automaticky znamenať, že odsúdený bol nezamestnaný. Nikde totiž oficiálne nepracoval a ak vo svojom čase vykonával činnosti, ktoré ho bavili a občas mu niektorí ľudia aj za to zaplatili, nejedná sa o prácu v zmysle Zákonníka práce. Jedná sa o hobby - koníček. V trestnom konaní takisto nebolo dokázané, ako to tvrdil odsúdený, že poškodenú nenavštevoval opakovane. Opäť je nutné odsúdenému pripomenúť, že označil jedinou udalosť (výlet do Paríža), kedy na Slovensku nemusel byť.

Ďalšie ním označené „nové“ dôkazy (výsluch poškodenej, konfrontácia medzi odsúdeným a svedkyňou I., odpoveď prepravnej spoločnosti, výpoveď svedkyne V., predloženie dôkazu prostredníctvom obhajcu v prípravnom konaní zo dňa 13. 09. 2018 spolu s čiernobielymi fotografiami bez popisu miesta a lístkom vo francúzskom jazyku zo dňa 09. 01. 2018 - podľa tvrdení odsúdeného o uložení pokuty za priestupok) a skutočnosti (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Pl. ÚS 13/2013) sú také, ktoré za nové rozhodne nemožno označiť, nakoľko už boli známe v čase rozhodovania súdu v trestnej veci sp. zn. 5T/75/2018 (sp. zn. 4T/24/2020).

Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 23. 07. 2021, podaného odsúdeným, ktoré bolo označené spisovou značkou ČVS: ORP-281/2-VYS-RS-2021 a ktoré odsúdený označil za nový dôkaz, nevyplývajú žiadne iné skutočnosti a dôkazy než tie, ktoré odsúdený neustále opakuje a označuje, počnúc prípravným konaním, pokračujúc konaním pred súdom v pôvodnom konaní, v konaní o povolení obnovy konania a v poslednom rade aj v konaní o ústavných sťažnostiach.

Preto nič (!) z vyššie uvedeného mu nie je spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o otázke viny a trestu.

Novou skutočnosťou má, podľa odsúdeného, byť aj to, že mu bolo uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Nt/19/2022 zo dňa 05. 05. 2022 zahľadené odsúdenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/80/2010, pretože viedol riadny život pod dobu troch rokov po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody do 29. 12. 2015. K tomu možno uviesť len toľko, že o zahľadení odsúdenia súd rozhoduje len na návrh, okrem mladistvého páchatela, kedy je súd povinný na zahľadenie odsúdenia prihliadať aj bez takého návrhu. Na odsúdeného V. I. sa v prípade odsúdenia hľadí na neho, akoby nebol odsúdený, až keď rozhodnutie o zahľadení odsúdenia nadobudlo právoplatnosť, čo v tomto prípade bolo dňa 19.

05. 2022, teda dávno po jeho odsúdení v konaní sp. zn. 5T/75/2018 (sp. zn. 4T/24/2020). Preto súdy správne aplikovali aj ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona.

Úspešnou nemôže byť ani argumentácia odsúdeného, ktorý tvrdí, že skutková veta obžaloby je nepresná či chybná, pretože táto je vymedzená v súlade so zákonnými požiadavkami ustanovenými v § 163 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 278 ods. 1 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky podstatné vecné, miestne, časové a iné parametre skutku, ktorého ho jasne identifikujú a sú rozhodné pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu vydierania (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo 47/2021 zo dňa 12. 08. 2021).

Tvrdenia, že prokurátorka naviedla poškodenú na výpoveď alebo že sudca vyhodnotil len dôkazy v jeho neprospech, sú len domnienkami odsúdeného, ktorý sa ešte nezmieryl s tým, že jeho trestná (nie ojedinelá) činnosť bola preukázaná a dokázaná. Svoju nevinu stavia na niektorých, z kontextu vytrhnutých tvrdeniach iných ľudí, ktoré mu zapadnú do jeho predstáv o kriminalizácii jeho osoby.

V konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní, pretože v zmysle § 394 ods. Trestného poriadku sa to konanie obmedzuje predovšetkým na vyriešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú nové, súdu skôr neznáme, pričom za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. Preto odsúdeným navrhované dôkazy, ktoré boli známe v pôvodnom konaní, nemožno v konaní o povolenie obnovy konania vykonávať duplicitne. Súd v konaní o povolenie obnovy konania ani v prípadnom obnovenom konaní nemá za úlohu reparaovať rozhodnutie pôvodného súdu z dôvodu, že odsúdený nesúhlasí s právnym názorom súdu alebo uloženým trestom.

Vzhľadom na zistené je preto nutné bez pochyb prijať záver, že okolnosti, ktoré odsúdený označuje v návrhu na povolenie obnovy konania za podstatné chyby v predchádzajúcom konaní vzal do úvahy pri ukladaní trestu a jeho výmery už Okresný súd Banská Bystrica či Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojich rozhodnutiach, pričom cieľom návrhu na povolenie konania nemôže byť to, aby tie isté okolnosti boli posudzované inak ako v pôvodnom konaní. Jeho námietky boli preskúmané aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky a Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Poukazujúc na predchádzajúci výklad a vykonané dokazovanie potom súd dospel k záveru, že odsúdený neuviedol ani nepredložil skutočnosti či dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, takej závažnosti, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní, resp. môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo v pôvodnom konaní prijaté.

Na základe vyššie uvedených skutočností bolo potom nevyhnutné konštatovať, že v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania a preto súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol a rovnako zamietol aj jeho žiadosť o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko jeho uloženiu predchádzalo konanie, ktoré zohľadnilo a vyhodnotilo dôkazy, osobu odsúdeného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať do troch pracovných dní od vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Sťažnosť nemôže podať ten, kto sa jej výslovne vzdal.